

den bedst mulige oplysning af faktum i tilsynssager taler for at tillægge tilsynet mulighed for at foranstalte indenretslig afhøring, såfremt det i enkelte sager skønnes påkrævet. Udvalget lægger herved vægt på, at den omstændighed, at et faktisk begivenhedsforløb ikke kan klarlægges, vil medføre en begrænsning af legalitetstilsynet, samt at en hjemmel til at foranstalte indenretslig afhøring formentlig i nogle tilfælde kan motivere en kommune til at give mere fyldestgørende skriftlige oplysninger om en sags faktum, end den ellers ville have gjort. Udvalget forudsætter, at tilsynsmyndigheden i hvert enkelt tilfælde foretager en nøje vurdering af, om der bør foranstaltes indenretslig afhøring, og at adgangen hertil kun anvendes, hvis det viser sig, at sagen ikke kan oplyses tilstrækkeligt på skriftligt grundlag. Det må således formodes, at adgangen til indenretslig afhøring kun sjældent vil blive anvendt. Der henvises til betænkning nr. 1395/2000, side 238-240.

Ekspertgruppen har tilsluttet sig Klagereformudvalgets forslag. Ekspertgruppen forudsætter, at anvendelsen af indenretslige afhøringer alene forekommer i de sjældne tilfælde, hvor kommunaltilsynets almindelige oplysningsskridt ikke er tilstrækkelige. Det forudsættes endvidere, at der i tilsynsmyndighedens beslutning om at anvende indenretslige afhøringer indgår dels en vurdering af, hvilken betydning de oplysninger, der søges tilvejebragt, har for udførelsen af tilsynsmyndighedens opgave, og dels en vurdering af sagens karakter eller den formodede ulovligheds grovhed. Det må desuden efter Ekspertgruppens opfattelse forudsættes, at alene personer, der må antages at kunne bidrage med oplysninger af væsentlig betydning for sagen, vil blive indkaldt til indenretslig afhøring. Der henvises til betænkning nr. 1425/2002, side 167-169.

Indenrigs- og Sundhedsministeriet er enigt med udvalgene i, at anvendelsen af indenretslige afhøringer til oplysning af tilsynssager absolut bør have undtagelsens karakter. Ministeriet er imidlertid enigt i, at der i visse tilfælde vil være behov for at kunne benytte denne fremgangsmåde med henblik på at få tilvejebragt et tilstrækkeligt fyldestgørende vurderingsgrundlag. Indenrigs- og Sundhedsministeriet kan således støtte udvalgenes forslag med de forudsætninger, der i udvalgsarbejderne er opstillet for anvendelsen af retligt forhør.

Der henvises til *lovforslagets § 1, nr. 16*, til den foreslåede bestemmelse i lov om kommunernes styrelse § 49, stk. 5.

5.3.5. Adgang til at anmode andre offentlige myndigheder om en udtalelse

Det antages, at der i henhold til *gældende ret* på ulovbestemt grundlag i et vist omfang gælder en vejledningspligt for andre offentlige myndigheder, i praksis typisk andre ministerier, i forhold til kommunaltilsynet.

Klagereformudvalget finder ikke grundlag for at antage, at et fagministerium har pligt til at udtale sig til tilsynsmyndigheden om lovligheden af konkrete dispositioner. Efter Klagereformudvalgets opfattelse kan der derimod anføres stærke argumenter for, at et fagministerium i et vist omfang er forpligtet til at udtale sig om konkrete tvivlsspørgsmål om forståelsen af lovgivningen (betænkning 1395/2000 s. 200). Udvalget lægger herved vægt på, at kommunaltilsynets organisation forudsætter et sådant statsligt samarbejde, hvis der skal være tale om et effektivt tilsyn på alle sektorområder. I praksis yder fagministerierne normalt sådan bistand til kommunaltilsynet. Udvalget lægger på den baggrund til grund, at der på ulovbestemt grundlag vil gælde en sådan vejledningspligt vedrørende forståelsen af lovgivningen.

Klagereformudvalget finder, at der næppe er pligt til at yde vejledning for så vidt angår tvivlsspørgsmål, der kan løses på anden måde, f.eks. gennem henvisninger til generelle vejledninger. Endelig gør særlige forhold sig gældende med hensyn til tværgående lovgivning, der har et meget bredt anvendelsesområde, og hvor tilsynsmyndigheden i almindelighed vil have de fornødne forudsætninger for selv at vurdere det pågældende spørgsmål.

Ekspertgruppen har tilsluttet sig Klagereformudvalgets opfattelse, hvorefter der på ulovbestemt grundlag i et vist omfang må antages at være en pligt for et fagministerium til at udtale sig generelt om forståelsen af lovgivningen på det pågældende ministeriums område, når tilsynsmyndigheden anmoder herom (betænkning 1425/2002, side 163-164). Det kan ikke antages, at et fagministerium har pligt til at udtale sig til kommunaltilsynet om lovligheden af konkrete dispositioner, men et fagministerium vil kunne være berettiget hertil. Det vurderes på den baggrund mest hensigtsmæssigt – og er i praksis formentlig også det eneste mulige – at fortsætte det nuværende system, hvor tilsynsmyndighederne kan rekvirere en specialiseret ekspertise i det relevante ministerium med henblik på generel rådgivning.

Indenrigs- og Sundhedsministeriet kan tilslutte sig begge udvalgs opfattelse af, at kommunaltilsynets organisation og opgaver forudsætter, at der fra andre offentlige myndigheder, typisk det relevante ministeri-